

'Het bijwonen van de voorstellingen is nog steeds een unieke ervaring'

Puccini tussen de vleermuizen

Waar kun je naar de opera op de plek waar die geschreven is? In het plaatsje Torre del Lago Puccini, in Toscane, Italië. Aaltje Atsma haalt herinneringen op aan het vervallen podium én het state of the art theater dat ervoor in de plaats kwam. | DOOR: AALTJE ATSMA |

Jaren geleden woonde ik met mijn kinderen een tijd in Torre del Lago Puccini. Een dorp in Toscane vernoemd naar de beroemdste inwoner, Giacomo Puccini. Of eigenlijk naar het meer aan de rand waar-

van Puccini een villa had en zijn opera's componeerde. Een stille, bijna vergeten plek, waar destijds nooit meer dan een handjevol mensen rondliep. Er stond een vervallen houten restaurant

op palen in het water en een vaag bord met aankondigingen voor een rondvaart. De villa van Puccini, waar hij begraven is, kon bezichtigd worden, maar wanneer werd niet aangegeven. Wat verderop, aan

Vernuftig theater

De bouw van het theater (architect Italo Insolera) duurde 33 maanden. Het theater is een vernuftige combinatie van binnen- en buitenruimtes. Er is een grote binnenfoyer met een aflopend plafond, waarop aan de buitenkant de tribunes geplaatst zijn. In de verdiepingen boven de foyer bevinden zich kantoorruimtes. Het theater is omgeven door een beeldentuin (Parco della Musica di Giacomo Puccini) van ruim veertigduizend vierkante meter, ingericht als openluchtfoyer. Daarin bevindt zich ook nog een hortus botanicus en een afgescheiden gedeelte waar kleinere evenementen (lezingen e.d.) worden gehouden. De hoofdfoyer is rechtstreeks toegankelijk zowel vanuit de tuin als de openluchterena en heeft een ruime mezzanine, een bar-restaurant en garderobe. Daarnaast is er de overdekte zaal, het auditorium, met uitzicht op de beeldentuin waar ook een tweede foyer op uitkomt.

een uithoek van het meer, was een botenverhuurbedrijf en een camping. Dat was ook de plek waar jarenlang in augustus een tijdelijk openluchttheater werd ge-

Gran Teatro all'Aperto Giacomo Puccini

Overdekte oppervlakte: 6.600 m²
 Buitenruimte: 16.000 m²
 Zitplaatsen arena buiten: 3.200
 Zitplaatsen auditorium: 495
 Zitplaatsen multifunctionele zaal onder toneel: 300
 Speelvlak toneel: 660 m² (33 m breed en 20 m diep)
 Orkestbak: 190 m²

bouwd voor het Puccini-festival. Dat was de enige periode waarin het wat drukker was bij het meer.

Het bijwonen van een voorstelling met hetzelfde uitzicht dat Puccini had bij het componeren van zijn opera's was een unieke ervaring. Het festival werd sinds 1930 bijna elk jaar gehouden en vooral bijgewoond door bewoners uit de buurt. Het theaterpodium werd boven het water gebouwd, de houten tribunes plaatste men op de oever naast het kleine binnenhaventje van de botenverhuur. Het was een indrukwekkende ervaring om, gestoken door muggen, de overbekende zang en muziek te horen die nooit hetzelfde volume had omdat het geluid af en toe verwaaide. Ook vloog er soms een verdwaalde pipistrello (klein vleermuisje) over het toneel. Het was een ervaring waarbij ik me uitverkoren voelde. Dat festival dat amper bekend was, aan dat meer omringd met vergane glorie. Tot een paar jaar geleden... Plotseling werd alles rond het meer uit de

vergetelheid getrokken en opgeknapt. Het restaurant werd verbouwd en geopend, de bezichtigingen van de villa van Puccini werden op een nieuw bord aangegeven met vaste tijden, de villa werd beter afgesloten en er werd een permanent openluchttheater gebouwd. In 2008 opende il Gran Teatro all'Aperto Giacomo Puccini zijn deuren.

Sinds de opening heb ik al een flink aantal

'Het was een ervaring waarbij ik me uitverkoren voelde'

voorstellingen bijgewoond. De charme van de vergane glorie is grotendeels verdwenen, alles is nu commerciëler en groter. Maar er kunnen veel meer mensen van genieten. Er is ook meer geld om bekendere zangers aan te trekken, een Tosca met Andrea Bocelli bijvoorbeeld. Het bijwonen van de voorstellingen, daar aan het meer, is nog steeds een unieke ervaring. ◀